

рѣшилъ да отстъпи назадъ къмъ Хаинъ Бюи (тъй щото въ китѣ плодове на отвѣдъ балканския походъ отъ веднѣжъ у чтожени), къмъто и заповѣдалъ на нашия отрядъ да иде.

Генералъ Столѣтовъ съ шаба и съ двѣтъ орджия Понамарева щастливо се отхрвалъ отъ преслѣдванieto черкеситѣ и се присѣдинилъ къмъ отряда на Гурко при Дѣлкока. Генералъ Раухъ, безъ да обърща внимание на повѣдитѣ на Гурко да иде въ Хаинъ Бюи, рѣши се да ме на своя отговорностъ по нататавшаото отстъпване къмъ Шибка. На основание на такова рѣшение мислеше се, Сюлейманъ паша, като даде почивка на своята войска, мога да се хвърли на Шибка и да завземе Шибченския пазъ, тъй като за защита оставаше единъ само Орловски полкъ (че и той не цѣлъ), съ доста слаба артиллерия: четири футаовата батарея на подполковника Б. и шестъ стомѣнени лекобойни орджия, взети отъ турцитѣ още при вземаването на Шибка.

Трѣгването за Шибка бѣше назначено въ 5 часа сутренъта. При генерала Рауха азъ се срѣцнахъ съ другаря по корпуса Б.; забѣлязахъ на гърдитѣ му георгиевски кръстъ. Прочее, Б. облѣченъ въ адъютанска форма, а въ такава форма да получишъ георгиевски кръстъ е по лесно, отъ колкото ний строевитѣ; такива нѣща се случватъ.

Когато азъ излѣзохъ отъ Рауха, бѣше вече хубава мѣсечна вечеръ. Града опустѣлъ съвършено, на улицата нѣма жива душа. Стигвамъ до къщи и чувамъ — распѣли мои казаки русската юнашка пѣсень.

Какво сте се вий момчета, тъй развеселиле?

Че какво да правимъ, ваше високоблагородие! Къщнитѣ си отидоха, васъ сѣщо ви нѣма. Мѣчно ни стана, и сѣ запѣхме да се поразвеселимъ!

Качвамъ се горе: капитанъ Ефремовъ спи. Казахъ на двамата отъ казацитъ да пазятъ и да не дрѣматъ, а останалитѣ да си почиватъ, слѣдъ което последвахъ примѣра на Ефремова.

21-ий ЮЛИЙ

До сѣмване станахъ и се премѣстихъ по близко до ба-